

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ
ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Αθήνα, 8-10-2012

Με προσθήκη-τροπολογία στο σχέδιο νόμου που αφορά στην τροποποίηση του ν.3966/2011 και άλλες διατάξεις που κατατέθηκε αιφνιδιαστικά στις 5-10-2012 στη Βουλή, εισάγεται διάταξη με την οποία ουσιαστικά επιβάλλεται μερική παύση πληρωμών από το «Επικουρικό Κεφάλαιο Ασφάλισης Ευθύνης Ατυχημάτων από Αυτοκίνητα».

Πρέπει να σημειωθεί, ΠΡΩΤΟΝ ότι οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις (παρότι παρεισφρήσανε ανεξήγητα σε νομοσχέδιο που ενσωματώνει διατάξεις που αφορούν μέτρα εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής) **δεν** αποτελούν διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ, είναι η δεύτερη προσπάθεια της ηγεσίας του Επικουρικού Κεφαλαίου να περάσει από τη Βουλή τις ρυθμίσεις αυτές καθώς οι ίδιες σχεδόν ρυθμίσεις είχε γίνει προσπάθεια και πέρυσι να ψηφιστούν με το άρθρο 48 του σχεδίου νόμου «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των Πιστωτικών Ιδρυμάτων κλπ» που κατατέθηκε στις 1-9-2011 στη Βουλή. Τότε, κάτω από τη γενική κατακραυγή, ο ίδιος ο τότε Υπουργός

Οικονομικών και σήμερα Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Ευάγγελος Βενιζέλος, είχε αποσύρει τη διάταξη. Ένα περίπου χρόνο μετά, η διοίκηση του Επικουρικού Κεφαλαίου επανέρχεται και προτείνει τις ίδιες ρυθμίσεις, εμπλουτισμένες μάλιστα με ακόμη πιο δυσμενείς διατάξεις για τους πολίτες.

ΤΡΙΤΟΝ, Η έννοια της επικουρικότητας της λειτουργίας του Επικουρικού Κεφαλαίου, η οποία αναφέρεται με τρόπο παντελώς εσφαλμένο και διαστρεβλωμένο στην αιτιολογική έκθεση επιχειρώντας να αιτιολογήσει τις διατάξεις αυτές, προϋποθέτει την αποζημίωση του παθόντα από άλλον φορέα, όπως στην περίπτωση καταβολής αποζημίωσης από ασφαλιστικό οργανισμό. Με τις προτεινόμενες διατάξεις καταργείται η υποχρέωση της αποζημίωσης του Επικουρικού Κεφαλαίου σε περιπτώσεις που δεν υπάρχει κανένα άλλο νομικό πρόσωπο υπόχρεο προς αποζημίωση με αποτέλεσμα ο παθών να παραμένει παντελώς ακάλυπτος. Αυτό ισχύει καταρχήν με την χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης που εξαιρείται παντελώς της αποζημίωσης του Επικουρικού. Το ίδιο όμως ισχύει και για τις λοιπές αξιώσεις στην περίπτωση ανάκλησης της άδειας του ασφαλιστή, καθώς η παντελώς αβέβαιη πιθανότητα να λάβει ο παθών στο μακρινό μέλλον ένα παντελώς απροσδιόριστο ποσό αποζημίωσης από την εκκαθάριση μίας αφερέγγυας ασφαλιστικής εταιρείας, της οποίας ανακλήθηκε η άδεια ακριβώς γιατί δεν είχε επάρκεια κεφαλαίων, δεν μπορεί να θεμελιώσει νομικά τον ισχυρισμό περί επικουρικότητας και να δικαιολογήσει την προτεινόμενη μερική παύση πληρωμών από το Επικουρικό Κεφάλαιο.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ, οι διατάξεις αυτές αναιρούν τον ίδιο τον σκοπό ίδρυσης του Επικουρικού Κεφαλαίου βάσει μάλιστα κοινοτικής νομοθεσίας με την οποία η χώρα μας είναι υποχρεωμένη να συμμορφώνεται.

1. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ ΠΑΝΤΕΛΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΌΛΕΣ ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ, ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΤΟΥ ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΛΕΙ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΛΟΓΩ ΨΥΧΙΚΗΣ ΟΔΥΝΗΣ

1α. Τι σημαίνει για τους παθόντες η κατάργηση της υποχρέωσης του Επικουρικού Κεφαλαίου να αποζημιώνει ψυχική οδύνη παρότι προβλέπεται τέτοια αποζημίωση στον Αστικό Κώδικα (932 ΑΚ) και παρότι στην συγκεκριμένη περίπτωση δεν υφίσταται κάλυψη από ασφαλιστική εταιρεία:

Παράδειγμα: Σε περίπτωση θανατηφόρου ατυχήματος τα ορφανά παιδιά, η χήρα, οι γονείς και όσοι εκ του Νόμου δικαιούνται ψυχικής οδύνης, δεν θα λαμβάνουν καμία απολύτως αποζημίωση από το Επικουρικό Κεφάλαιο παρά μόνο για την κατασκευή του τάφου του προσφιλούς τους προσώπου, τις τυχόν υλικές ζημιές του οχήματος και για τυχόν αξιώσεις τους εκ διατροφής. Την χρηματική ικανοποίηση για ψυχική οδύνη θα δικαιούνται να την αναζητήσουν μόνο από τον υπαίτιο αν αυτός δεν είναι άγνωστος και αν έχει περιουσία

1β Τι σημαίνει για τους υπαίτιους οδηγούς η κατάργηση της υποχρέωσης του Επικουρικού Κεφαλαίου να αποζημιώνει ψυχική οδύνη και ηθική βλάβη:

Στην περίπτωση θανατηφόρου ατυχήματος, ο υπαίτιος οδηγός είτε είναι ανασφάλιστος κατά τον χρόνο του ατυχήματος είτε ακόμη και στην περίπτωση που ήταν ασφαλισμένος κατά τον χρόνο του ατυχήματος, αλλά η εταιρία του μεταγενεστέρως πτώχευσε ή ανακλήθηκε η άδειά της, υποχρεούται εξ ιδίων χρημάτων να αποζημιώσει στο σύνολό της την ψυχική οδύνη των συγγενών..

1γ. Η εξαίρεση της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ψυχικής οδύνης από την αποζημίωση του Επικουρικού Κεφαλαίου είναι αντισυνταγματική.

Σύμφωνα με την νομολογία του Αρείου Πάγου, η χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η ψυχική οδύνη, **επιτελεί αποκαταστατική λειτουργία για την τρωθείσα προσωπικότητα του παθόντα και συναρτάται με το συνταγματικό δικαίωμα της προστασίας αξίας του ανθρώπου** που κατοχυρώνεται με το *άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος* και το οποίο αποτελεί θεμελιώδη αρχή του νομικού μας συστήματος, καθώς δεν μπορεί να αναθεωρηθεί *άρθρο 110 παρ. 1 του Συντάγματος*. Κατά συνέπεια κάθε διάταξη η οποία καταργεί την χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης και ψυχικής οδύνης είναι ευθέως αντισυνταγματική

1δ. Η εξαίρεση της χρηματικής ικανοποίησης λόγω ψυχικής οδύνης από την αποζημίωση του Επικουρικού Κεφαλαίου είναι αντίθετη με το Κοινοτικό Δίκαιο.

Το *άρθρο 1 παρ.4 εδ.α' της 84/5/ΕΟΚ Κοινοτικής Οδηγίας* η οποία ρυθμίζει το καθεστώς του Επικουρικού Κεφαλαίου και η οποία ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με το Π.Δ. 264/91 προβλέπει ρητά την υποχρέωση του Επικουρικού Κεφαλαίου να αποζημιώνει

πλήρως τα θύματα τουλάχιστον εντός των ορίων της υποχρέωσης ασφάλισης. Κατά συνέπεια, εφόσον η υποχρέωση ασφάλισης καλύπτει και τη χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης, δεν μπορεί η συγκεκριμένη αξίωση να εξαιρεθεί της υποχρέωσης αποζημίωσης του Επικουρικού Κεφαλαίου.

2. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΟΡΙΟΥ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ αν ο υπαίτιος του ατυχήματος ήταν ασφαλισμένος σε εταιρία η οποία μεταγενεστέρως πτώχευσε ή ανακλήθηκε η άδειά της.

2α. Τι σημαίνει για τους παθόντες η επιβολή ανωτάτου ορίου αποζημίωσης από το Επικουρικό Κεφάλαιο στις περιπτώσεις αυτές.

Παραδείγματα: Σε περίπτωση θανατηφόρου ατυχήματος, οι λοιπές (πλέον της ψυχικής οδύνης) αξιώσεις των συγγενών, κυρίως από στέρηση διατροφής, και σε περίπτωση βαρύτατου τραυματισμού, οι αξιώσεις του παθόντα, κυρίως από στέρηση εισοδημάτων εκ της εργασίας του, οι οποίες αν είναι μόνιμα ανάπηρος αφορούν όλο το υπόλοιπο της ζωής του, αποζημιώνονται πλέον *μερικώς* από το Επικουρικό Κεφάλαιο αν ο δράστης του ατυχήματος ήταν ασφαλισμένος σε εταιρία η οποία μεταγενεστέρως πτώχευσε ή ανακλήθηκε η άδειά της.

Συγκεκριμένα, επιβάλλεται ανώτατο όριο αποζημίωσης 100.000 Ευρώ για τις αξιώσεις αυτές του παθόντα, πλην όμως, ακόμη και αυτή η αποζημίωση δεν καλύπτεται πλήρως από το Επικουρικό Κεφάλαιο αλλά υπόκειται παντελώς αδικαιολόγητα και αυθαίρετα σε κλιμακωτή ποσόστωση ανάλογα με το ύψος της ζημίας και μάλιστα στα σοβαρότερα

ατυχήματα το ποσό που θα καταβάλλει το Επικουρικό Κεφάλαιο περιορίζεται στο 70% της αποζημίωσης.

Το υπόλοιπο της αποζημίωσης που δεν θα καταβάλλει το Επικουρικό Κεφάλαιο, τα θύματα και σε περίπτωση θανατηφόρου ατυχήματος, οι συγγενείς των θυμάτων θα δικαιούνται να τα αναζητήσουν από τον υπαίτιο οδηγό αν αυτός έχει περιουσία.

2β. Τι σημαίνει για τους υπαίτιους οδηγούς η επιβολή ανωτάτου ορίου αποζημίωσης από το Επικουρικό Κεφάλαιο αν η εταιρία στην οποία ήταν ασφαλισμένοι μεταγενεστέρως πτώχευσε ή ανακλήθηκε η άδειά της

Τόσο σε περίπτωση θανατηφόρου ατυχήματος όσο και στις λοιπές περιπτώσεις ατυχημάτων ακόμη και με σοβαρότατο τραυματισμό, ο υπαίτιος οδηγός παρότι ήταν ασφαλισμένος κατά τον χρόνο του ατυχήματος, παρότι δεν φέρει καμία ευθύνη για ένα εξωτερικό της βούλησης και δράσης γεγονός, όπως είναι η μεταγενέστερη πτώχευση ή ανάκλησης της άδειας της ασφαλιστικής του εταιρίας, τιμωρείται να καταβάλει το επιπλέον ποσό αυτού που θα καταβάλλει το Επικουρικό Κεφάλαιο εξ ιδίων χρημάτων.

2γ. Η ρύθμιση με την οποία επιβάλλεται ανώτατο όριο αποζημίωσης από το Επικουρικό Κεφάλαιο αν ο υπαίτιος του ατυχήματος ήταν ασφαλισμένος σε εταιρία η οποία μεταγενεστέρως πτώχευσε ή ανακλήθηκε η άδειά της είναι αντισυνταγματική καθώς απαλλοτριώνονται μερικώς τα περιουσιακά δικαιώματα που ενσωματώνονται στην ασφάλιση, κατά παράβαση του άρθρου 17 του Συντάγματος, το οποίο προστατεύει και τα ενοχικά δικαιώματα, και του άρθρου 1 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ

2δ. Η επιβολή ανωτάτου ορίου αποζημίωσης του Επικουρικού Κεφαλαίου είναι αντίθετη με το Κοινοτικό Δίκαιο (84/5/ΕΟΚ Κοινοτική Οδηγία).

Ο εθνικός νομοθέτης δεν μπορεί να περιορίσει το ύψος της αποζημίωσης παρά μονάχα να προσδώσει ή όχι επικουρικό χαρακτήρα στην παρέμβαση του Επικουρικού Κεφαλαίου (δηλαδή αν μέρος της αποζημίωσης του θύματος καλύπτεται από ασφαλιστικό ταμείο τότε, όπως συμβαίνει σήμερα, το Επικουρικό Κεφάλαιο καταβάλλει το υπόλοιπο της δικαιούμενης αποζημίωσης)

2ε. Η ρύθμιση με την οποία επιβάλλεται ανώτατο όριο αποζημίωσης από το Επικουρικό Κεφάλαιο αν ο υπαίτιος του ατυχήματος ήταν ασφαλισμένος σε εταιρία η οποία μεταγενεστέρως πτώχευσε ή ανακλήθηκε η άδειά της είναι νομοτεχνικά κακότεχνη.

(i). Ενώ στις περιπτώσεις του άγνωστου οδηγού και του ανασφάλιστου υπάρχει ρητή αναφορά στην παραγραφή, στην περίπτωση της ανάκλησης της άδειας ή πτώχευσης του ασφαλιστή δεν υπάρχει καμία αναφορά στην παραγραφή. Θα πρέπει και στην περίπτωση αυτή να αναφερθεί ότι η σχετική αξίωση υπόκειται στην κατά το άρθρο 10 παρ.2 παραγραφή.

(ii). Δεν διευκρινίζεται ως θα όφειλε αν το όριο αποζημίωσης (πλαφόν) είναι ανά ατύχημα ή ανά θύμα

Δεδομένου ότι πλέον στο Ελληνικό δίκαιο (*άρθρο 33 παρ. 2 ν.3746/2009* (ΦΕΚ 27Α/6-2-2009) το οποίο τροποποίησε το άρθρο *6 παρ. 5 του ΠΔ 237/86* (κωδ. ν.489/1976).), κατ'εφαρμογή Κοινοτικής Οδηγίας (υπ' αριθμ. *2005/14/ΕΚ*) οι αποζημιώσεις

υπολογίζονται ανά θύμα και όχι ανά ατύχημα, θα έπρεπε και η συγκεκριμένη διάταξη να εναρμονίζεται με την νομοθετική αυτή κατεύθυνση.

3. Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΛΥΨΗΣ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΡΟΚΛΗΘΕΝΤΩΝ ΑΠΟ ΠΡΟΘΕΣΗ

Με το ισχύον σήμερα καθεστώς, όταν ο υπαίτιος οδηγός είναι διαφορετικός από τον ασφαλισμένο ιδιοκτήτη του αυτοκινήτου, η ασφαλιστική εταιρεία εξακολουθεί να ευθύνεται έναντι του παθόντα και, συνεπώς, η ευθύνη του Επικουρικού Κεφαλαίου στα ατυχήματα από πρόθεση περιορίζεται μόνο στις περιπτώσεις που ο υπαίτιος οδηγός είναι ο ίδιος με τον ασφαλισμένο.

Η απαλλαγή του Επικουρικού Κεφαλαίου μπορεί να γίνει μόνο στα ασφαλισμένα αυτοκίνητα και μόνο εφόσον νομοθετηθεί ταυτόχρονα η ευθύνη της ασφαλιστικής εταιρείας στις περιπτώσεις αυτές, κάτι που όμως δε γίνεται

Απαλλαγή του Επικουρικού Κεφαλαίου όταν το ατύχημα προκαλείται από ανασφάλιστο όχημα δεν είναι νοητή και αντίκειται στο σκοπό της ίδρυσης και ύπαρξής του.

4. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΞΩΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ ΩΣ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Η καινοφανής αυτή διάταξη πέραν της ελλιπούς και κακότεχνης διατύπωσής της καθώς δεν καθιερώνει διακοπή παραγραφής με την υποβολή αίτησης προς το Επικουρικό, παραβιάζει την θεμελιώδη στη δικονομία ισότητα των όπλων των διαδίκων με την υποχρεωτική κατάθεση των εγγράφων του ενάγοντα με την αίτηση αυτή και, επίσης,

κατά τον τρόπο αυτό θέτει αδικαιολόγητα εμπόδια στην άσκηση του συνταγματικού δικαιώματος των παθόντων για έννομη προστασία.

5. Η ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ ΚΑΤΑΣΧΕΣΗΣ ΣΤΕΡΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΧΗΣ ΕΝΝΟΜΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Ο προγραμματισμός πληρωμών ενός ΝΠΙΔ δεν είναι ούτε ανεξέλεγκτος ούτε υπεράνω των νομικών υποχρεώσεών του.

Άλλωστε, η εκτελεστότητα της δικαστικής απόφασης είναι βασική προϋπόθεση ώστε η συνταγματική πρόβλεψη περί παροχής έννομης προστασίας να είναι πλήρης και ουσιαστική (άρθρο 20 παρ. 1 Συν/τος). Κατά συνέπεια, είναι αντισυνταγματική η διάταξη με την οποία απαγορεύεται η κατάσχεση σε βάρος του Επικουρικού Κεφαλαίου.

6. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ.

6α. Από την αναδρομικότητα της διάταξης καταλαμβάνονται ατύχημα τα οποία έχουν συμβεί μέχρι τη τυχόν δημοσίευση της σχετικής ρύθμισης ακόμη και αν έχουν συζητηθεί σε πρώτο και σε δεύτερο βαθμό, ακόμη και αν τα θύματα έχουν εξετασθεί από πραγματογνώμονες ιατρούς που όρισε το δικαστήριο, ακόμη και αν έχουν μεσολαβήσει 10 και 12 χρόνια από το ατύχημα και δεν έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση, ακόμη και αν έχει κερδηθεί σε νομικό επίπεδο η υπόθεση στον Άρειο Πάγο και επανεξετάζεται από το Εφετείο ως δικαστήριο παραπομπής, κ.ο.κ.

ββ. Η αναδρομική εφαρμογή που προβλέπει η συγκεκριμένη διάταξη είναι αντισυνταγματική και δεν μπορεί να εφαρμοσθεί από τα Δικαστήρια καθώς με την αναδρομή ο νομοθέτης παρεμβαίνει στην απονομή της δικαιοσύνης, προσκρούει δε στην πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου η οποία προβλέπει ότι απαγορεύεται η αναδρομικότητα του νόμου όταν προσβάλλει κεκτημένα δικαιώματα κατά το άρθρο 17 του Συντάγματος, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα ενοχικά δικαιώματα όπως είναι οι αξιώσεις του παθόντα από τροχαίο ατύχημα (ΟΛΑΠ 6/2007, ΑΠ 1939/2009 Βλ. επίσης, άρθρο 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου στην ΕΣΔΑ, με το οποίο προστατεύεται κάθε δικαίωμα του ανθρώπου στην περιουσία του)

βγ. Η αναδρομική εφαρμογή που προβλέπει η συγκεκριμένη διάταξη είναι αντίθετη με την αρχή του Κράτους δικαίου και το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ, καθώς είναι ανεπίτρεπτη κάθε παρέμβαση της νομοθετικής εξουσίας στην απονομή της δικαιοσύνης, άρα και κάθε νομοθετική ρύθμιση με την οποία επιδιώκεται να επηρεαστεί το αποτέλεσμα σε εκκρεμείς δίκες (*από 7-11-2000 απόφαση ΕΔΔΑ στην υπόθεση Αναγνωστόπουλος κ.λ.π κατά Ελλάδας*).

Επιπλέον, με τη νομοθετική αυτή παρέμβαση παραγράφονται νομοθετικά υφιστάμενες νομικά αξιώσεις των παθόντων κατά του Επικουρικού Κεφαλαίου το οποίο αποτελεί ανεπίτρεπτη νομοθετική παρέμβαση αντίθετη με το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ (*από 22-10-1997 απόφαση ΕΔΔΑ στην υπόθεση Παπαγεωργίου κατά Ελλάδας. Επίσης, ΣΤΕ 6/2010*)

Ο κρίσιμος χρόνος είναι ο χρόνος που επήλθε ο ασφαλιστικός κίνδυνος δηλαδή ο χρόνος του ατυχήματος. Κατά συνέπεια καμία διάταξη δεν μπορεί να έχει εφαρμογή για τροχαία ατυχήματα που συνέβησαν προ της δημοσίευσής της στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

7. Η ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΗ ΚΑΙ ΣΩΡΕΙΑ ΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΑ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΌΓΚΟΥ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΎΛΗΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ, θυμάτων και υπαιτίων.

Η συγκεκριμένη ρύθμιση, όχι μόνο δεν θα βοηθήσει στην αποσυμφόρηση των δικαστηρίων, αλλά θα πολλαπλασιάσει τον όγκο της δικαστικής ύλης, καθώς για ένα ατύχημα θα ανοίγονται περισσότερες της μίας δίκες με πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης και ανακοπές κατ' αυτών, δίκες για προσωπική κράτηση, δίκες για συντηρητική κατάσχεση της περιουσίας του υπαίτιου οδηγού, ποινικές δίκες κατά του υπαίτιου καθώς τα θύματα πλέον δεν θα δηλώνουν ότι δεν επιθυμούν ποινική δίωξη του υπαίτιου κατά το άρθρο 315 Ποινικού Κώδικα κλπ.

8. Τα υπαρκτά προβλήματα του Επικουρικού Κεφαλαίου δεν επιλύονται με την μερική παύση πληρωμών των «δανειστών» του που στην προκειμένη περίπτωση δεν είναι τραπεζίτες, αλλά μία ιδιαίτερα αδύναμη κοινωνικά και οικονομικά ομάδα πολιτών που απαρτίζεται κατά κύριο λόγο από ανάπηρους εξ αυτοκινητικών ατυχημάτων και από ορφανά, χήρες και γονείς θυμάτων τροχαίων ατυχημάτων.

Είναι αδιανόητο το κράτος να παρεμβαίνει κατά τέτοιο προστατευτικό τρόπο υπέρ ενός νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, οι δε ρυθμίσεις αυτές δεν απορρέουν από υποχρεώσεις της χώρας μας για τη μείωση δημοσίων δαπανών.

Η λύση των προβλημάτων του Επικουρικού Κεφαλαίου απαιτεί πολιτική βούληση για ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών στην ασφαλιστική αγορά και αύξηση των πόρων του Επικουρικού Κεφαλαίου από τα ασφάλιστρα των συμβολαίων αστικής ευθύνης από τροχαία ατυχήματα, καθώς και από την πάταξη του διαρκώς διογκούμενου φαινομένου των ανασφάλιστων οχημάτων.

Καταλήγοντας, η προτεινόμενη ρύθμιση είναι αντισυνταγματική, αντίκειται στο Κοινοτικό Δίκαιο, είναι άδικη και κοινωνικά ανάλογη καθώς τιμωρούνται τα θύματα αλλά και οι ασφαλισμένοι τροχαίων ατυχημάτων, υπάρχει δε κίνδυνος να γίνει προπομπός και υπόδειγμα και αντίστοιχων ρυθμίσεων που θα αφορούν μετά το Επικουρικό Κεφάλαιο, και τις ασφαλιστικές εταιρίες.

Είναι προφανές ότι επιστρέφουμε στο καθεστώς προ του 1976, οπότε εισήχθηκε ο νόμος περί υποχρεωτικής ασφάλισης οχημάτων (ν. 489/76) και τα τροχαία ατυχήματα και οι αποζημιώσεις εξ αυτών μετατρέπονται και πάλι σε νομική και οικονομική ζούγκλα με εν δυνάμει θύματα όλους του Έλληνες πολίτες που τυχόν εμπλακούν σε τροχαίο ατύχημα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ